

Те літо

Наталія Горішна

Я кричала "люблю!" – у повітря,
Я стогнала у землю – "люблю...",
Коли літо ввійшло в повноліття,
Відчуваючи силу свою.
Здійнялось розвихреним валом,
Поскладало свій посаг у схов.
І тебе, мов зернину, сховало
У безплідну посмертну любов.